

**FRAMKVÆMDARÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA
UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI FARANDLAUNÞEGA**

ÁKVÖRÐUN nr. 162

frá 31. maí 1996

um túlkun á 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 um gildandi löggjöf fyrir launþega sem eru sendir til starfa utan aðalstöðva

(96/554/EB)

FRAMKVÆMDARÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI FARANDLAUNÞEGA HEFUR,

með hliðsjón af a-lið 81. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingakerfa gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og fjölskyldum þeirra sem flytjast innan bandalagsins, en samkvæmt ákvæðum hans skal framkvæmdaráðið fjalla um allt er lýtur að framkvæmd eða túlkun ákvæða reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og annarra reglugerða sem fylgja í kjölfarið,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Ákvörðun nr. 128 frá 17. október 1985 ber að færa til dagsins í dag.

Með ákvæðum 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b í reglugerð (EBE) nr. 1408/71 er gert ráð fyrir undantekningu frá almennu reglunni, sem mælt er fyrir um í a- eða c-lið 2. mgr. 13. gr. umræddrar reglugerðar, svo það megi verða auðveldara í framkvæmd fyrir launþegann að neyta réttar síns til frjálstra flutninga.

Þannig er markmiðið með þessum ákvæðum að forða launþegum, vinnuveitendum og almannatryggingastofnunum frá stjórnarsýsluvandkvæðum, sem beiting almennu reglunnar í a- eða c-lið 2. mgr. 13. gr. umræddrar reglugerðar gæti haft í för með sér, þegar um er að ræða stuttan starfstíma í aðildarríki eða um borð í skipi sem siglir undir fána annars

aðildarríkis en ríkisins þar sem fyrirtækið er með skráða skrifstofu eða starfsstöð.

Ákvæði 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b í reglugerð (EBE) nr. 1408/71 ber að túlka þröngt í undantekningartilvikum.

Afmarka ber gildissvið þeirra af meiri nákvæmni og skrá í þessu skyni allnokkur sértílvik sem líklegt er að geti komið upp.

Þrátt fyrir að túlka beri undantekningarnar frá almennu reglunum, sem kveðið er á um í 13. gr. umræddrar reglugerðar, þröngt, ber að rýmka gildissvið 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b í umræddri reglugerð til einföldunar, þannig að það taki til tilvika þegar launþegi er ráðinn til starfa í aðildarríki þar sem fyrirtæki hefur skráða skrifstofu sína eða starfsstöð með það fyrir augum að verða sendur til starfa í annað aðildarríki eða um borð í skip sem siglir undir fána annars aðildarríkis, og er þetta gert til að taka mið af réttarframkvæmd dómstólsins.

Eitt af því sem ræður úrslitum við beitingu 1. mgr. 14. gr. eða 1. mgr. 14. gr. b í umræddri reglugerð er að fyrir hendi séu bein tengsl milli fyrirtækisins og launþegans sem það ræður til starfa.

Verndun launþegans og réttaröryggi, sem hann og stofnunin sem hann er tryggður hjá eiga rétt á, er háð því að tryggt sé með öllum ráðum að bein tengsl haldist út starfstíma utan

aðalstöðva. Af þeim sökum ætti að takmarka möguleikann, sem hér er veittur, við fyrirtæki sem að jafnaði stunda starfsemi sína í aðildarríkinu þar sem launþeginn heyrir áfram undir löggjöf hjá.

Nauðsynlegt er að koma í veg fyrir að starfstími utan aðalstöðva sé framlengdur að óréttmætu með endurteknum tímabundnum hléum.

Trygging fyrir því að beinum tengslum sé viðhaldið er ekki lengur fyrir hendi ef launþegi sem starfar utan aðalstöðva er látinn vera til reiðu fyrir þriðja fyrirtæki.

Stjórnsýsluvandkvæðin, sem reynt er að komast hjá með ákvæðum 1. mgr. 14. gr., koma í öllu falli til ef launþegi, sem er ráðinn hjá fyrirtæki með aðsetur í aðildarríki með það í huga að verða sendur til annars aðildarríkis, hefur áður heyrð undir löggjöf þriðja aðildarríkis eða þriðja lands og enn frekar hafi hann áður heyrð undir löggjöf aðildarríkisins sem hann er sendur til. Markmiði 1. mgr. 14. gr. teldist ekki fullnægt í því tilviki. Hið sama gildir, að breyttu breytanda, um 1. mgr. 14. gr. b.

Á meðan starfstími utan aðalstöðva varir er nauðsynlegt að viðhafa náíð eftirlit, einkum með tilliti til greiðslu iðgjalda og að beinum tengslum sé viðhaldið, til að koma í veg fyrir misbeitingu framangreindra ákvæða og til að tryggja að stjórnsýsluaðilar, vinnuveitendur og launþegar fái viðeigandi upplýsingar.

Bæði launþeginn og vinnuveitandinn verða að vera vel upplýstir um hvaða skilyrði eru fyrir því að launþegi, sem er sendur til starfa utan aðalstöðva, megi heyra áfram undir löggjöf landsins sem hann hefur verið sendur frá.

Við ákvarðanatöku skulu ákvæði 3. mgr. 80. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 lögð til grundvallar.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. Ákvæði 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b í reglugerð (EBE) nr. 1408/71 skulu gilda um launþega, sem heyrir undir löggjöf aðildarríkis (sendiríkis) á þeim forsendum að hann stundi launað starf á vegum fyrirtækis, og sem er sendur af því fyrirtæki til annars aðildarríkis (ráðningarríkis) til að inna þar af hendi starf á vegum umrædds fyrirtækis.

Vinnan telst innt af hendi fyrir fyrirtæki sendiríkisins hafi það verið staðfest að þessi vinna sé innt af hendi fyrir þetta fyrirtæki og að bein tengsl haldi áfram

að vera á milli launþegans og fyrirtækisins sem sendi hann.

Til að unnt sé að ganga úr skugga um að slík bein tengsl haldi áfram að vera fyrir hendi, og að launþegi haldi áfram að starfa á vegum fyrirtækisins sem sendi hann, þarf að taka tillit til ýmissa þátta, má þar nefna atriði eins og ábyrgð á ráðningu, ráðningarsamning, uppsögn og starfslýsingu.

2. Innan ramma ákvæða 1. mgr. þessarar ákvörðunar skulu framangreind ákvæði 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b gilda áfram, nánar tiltekið með eftirfarandi skilyrðum:

a) *Fast starfslíð sent til starfa utan aðalstöðva*

Ef launþegi, sem er sendur til starfa af fyrirtæki í sendiríkinu til fyrirtækis í ráðningarríkinu, er einnig látinn vera til reiðu fyrir eitt eða fleiri önnur fyrirtæki í sama ráðningarríki, að því tilskildu þó að launþeginn haldi áfram að inna starf sitt af hendi fyrir fyrirtækið sem sendi hann.

Þetta getur til að mynda átt við hafi fyrirtækið sent launþegann til annars aðildarríkis til að inna hvert á fætur öðru eða samtímis af hendi störf í tveimur eða fleiri fyrirtækjum sem eru staðsett í sama aðildarríki.

b) *Starfslíð sent til starfa utan aðalstöðva sem er ráðið í því augnamiði*

Ef launþegi, sem heyrir undir löggjöf aðildarríkis í samræmi við ákvæði reglugerðar (EBE) nr. 1408/71, er ráðinn í því aðildarríki þar sem fyrirtækið hefur skráða skrifstofu sína eða starfsstöð með það fyrir augum að verða sendur til starfa á vegum þessa fyrirtækis annaðhvort til annars aðildarríkis eða um borð í skip sem siglir undir fána annars aðildarríkis, að því tilskildu að:

- i) bein tengsl séu á milli þessa fyrirtækis og launþegans á starfstíma utan aðalstöðva,

og

- ii) fyrirtækið stundi að jafnaði starfsemi sína á yfiráðasvæði fyrstnefnda aðildarríkisins, þ.e.:

— að fyrirtækið, þegar um er að ræða fyrirtæki sem hefur þann starfa að útvega öðrum fyrirtækjum starfskraft tímabundið, útvegi að jafnaði fyrirtækjum sem hafa aðsetur á yfiráðasvæði þess ríkis starfsfólk með það fyrir augum að það verði ráðið þar til starfa, og

— í öðrum tilvikum, að fyrirtækið reki umtalsverða starfsemi á yfiráðasvæði fyrstnefnda aðildarríkisins og ráði að jafnaði starfsfólk sitt þar.

- c) Ekki skal litið á tímabundið hlé á störfum launþegans hjá fyrirtækinu í ráðningarríkinu sem hlé á starfi utan aðalstöðva í skilningi 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b.
3. Ákvæði framangreindra 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b skulu ekki gilda eða hætta að gilda ef:
- a) fyrirtækið sem launþeginn hefur verið sendur til ráðstafar honum til annars fyrirtækis í aðildarríkinu þar sem það er staðsett;
- b) launþega sem hefur verið sendur til aðildarríkis er ráðstafað til fyrirtækis í öðru aðildarríki;
- c) launþegi er ráðinn til vinnu í aðildarríki með það fyrir augum að verða sendur af fyrirtæki sem er staðsett í öðru aðildarríki til fyrirtækis í þriðja aðildarríki.
4. a) Þar til bær stofnun í aðildarríkinu sem hlutaðeigandi einstaklingur heldur áfram að heyra undir löggjöf hjá samkvæmt framangreindum ákvæðum 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b skal, í þeim tilvikum sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, með réttu lagi upplýsa vinnuveitandann og viðkomandi launþega um það með hvaða skilyrðum launþegi, sem er sendur til starfa utan aðalstöðva, geti áfram heyrt undir löggjöf þess aðildarríkis sem hann kemur frá. Vinnuveitandinn skal því upplýstur um möguleikann á eftirliti starfstímann utan aðalstöðva á enda til að hægt sé að ganga úr skugga um að honum sé ekki lokið. Slíkt eftirlit getur til að mynda tekið til greiðslu iðgjalda og til þess að beinum tengslum sé viðhaldið.
- b) Jafnframt skulu launþegi sem er sendur til starfa utan aðalstöðva og vinnuveitandi hans upplýsa þar til bæra stofnun sendiríkisins um breytingar sem kunna að verða á starfstíma utan aðalstöðva, einkum:
- hafi starf utan aðalstöðva, sem sótt hefur verið um, ekki orðið að veruleika eða hafi framlenging starfs utan aðalstöðva, sem sótt hefur verið um, ekki orðið að veruleika,
 - hafi hlé orðið á starfseminni í öðru tilviki en því sem kveðið er á um í c-lið 2. mgr. þessarar ákvörðunar,
 - hafi launþega, sem hefur verið sendur til starfa utan aðalstöðva, verið ráðstafað af vinnuveitanda sínum til annars fyrirtækis í sendiríkinu, einkum við samruna, sölu eða flutning fyrirtækis.
- c) Þar til bær stofnun sendiríkisins skal, eftir því sem við á og verði farið fram á slíkt, veita stofnuninni í ráðningarríkinu þær upplýsingar sem um getur í b-lið.
- d) Þar til bærar stofnanir í sendiríkinu og ráðningarríkinu skulu eiga samvinnu um framkvæmd framangreinds eftirlits og tilvik þar sem vafi leikur á um hvort a- eða b-liður 1. mgr. 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 gildir.
5. Ákvörðun þessi, sem kemur í stað ákvörðunar nr. 128 frá 17. október 1985, öðlast gildi fyrsta dag næsta mánaðar eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópu-bandalaganna*.

G. MICCIO,

formaður framkvæmdaráðsins.